

Punasotkia etsitään vuonna 2018

BirdLife Suomen vuoden lintu vuonna 2018 on punasotka (*Aythya ferina*). Se on yksi nopeimmin vähentyneitä lintulajeja Suomessa. Vielä vuonna 2000 laji luokiteltiin elinvoimaiseksi ja uusimmassa uhanalaisuusarviossa jo erittäin uhanalaiseksi. Kesällä 2018 pyritään selvittämään, missä punasotkia vielä pesii sekä samalla tarkentamaan lajin kannanarviota.

Rehevien järvien ja merenlahtien pesimälintu

Ensimmäiset punasotkat ilmestyvät keväällä sulapaikoille normaalisti maaliskuu-huhtikuun vaihteessa ja pääjoukot saapuvat vesistöjen vapauduttua jäistä. Muutto on ohi toukokuun puolenvälin tienoilla.

Punasotka on pesinyt rehevillä lintujärvillä ja merenlahdilla, paikoin runsaanakin. Punasotka on sosiaalinen sukeltajasorsa, joka viihtyy parvissa, jotka etenkin keväisin ovat koiraspainotteisia. Pesintäympäristössä pitää olla riittävästi avovettä ja syvyyttä ravinnon sukeltamiseen. Pesä on yleensä ruokokeon päällä lähellä vettä, joskus se jopa kelluu puoliksi. Naaras munii toukokuun loppupuolella 6–13 munaa ja hoitaa munien haudonnan, joka kestää 22–28 vrk. Poikaset oppivat lentämään 7–9 viikon ikäisinä. Koiras on helppo tuntea, mutta naaras vaatii tarkempaa kiikarointia.

Punasotkakoiras

Punasotkanaaras

Osallistu vuoden lintu -projektiin retkeilemällä merenlahdilla ja lintujärvillä ja ilmoittamalla punasotkahavaintosi Tiiraan!

Seuraavassa taulukossa on lueteltu kohteita, jotka tulisi tarkistaa (MUISTA ilmoittaa myös nollahavainnot).

HAMINA	IITTI	KOTKA	KOUVOLA	PYHTÄÄ	MIEHIKKÄLÄ	VIROLAHTI
Salmilahti	Urajärvi	Sunilanlahti	Haapajärvi	Tyyslahti	Tyllinjärvi	Klamilanlahti
Savilahti	Kirkkojärvi		Saaramanjärvi	Santaniemenselkä	Tuorusjärvi	Ravijoenlahti
Lupinlahti	Sääskjärvi		Enäjärvi	Purolanlahti	Suurijärvi	Porolahti
Kirkkojärvi			Muhjärvi	Siltakylänlahti		Vilkkiläntura
Rakilanlahti			Junkkarinjärvi	Heinlahti		Rautalanselkä
Mäntlahti			Pyhäjärvi	Tammijärvi		
Suurijärvi			Lappalanjärvi			
Valkjärvi			Rapojärvi			
Luomijärvi			Haukkajärvi			
Pyhällönjärvi			Vuohijärvi			
Onkamaanjärvi						

Teksti: Eero Parkko

Kuvat: Petri Parkko